

פנימי
לחיילי העוצבה בלבד

עלון העוצבה

יז' תמוז, תשל"ו * 15 ביולי 1976

דבר המפקד

רעי המפקדים והחיילים,

הננו עומדים בגמר סידרת האימונים, שתוכננה ליחידה - סידרה קצרה המקפלת בתוכה מאמץ פיזי קשה, בצד ההרג" שה של קורת-רוח. ההרגשה היא ש"עשינו משהו", שאנחנו מוכנים יותר, "מקצוענים" יותר, עשירים יותר בידע וחדורי בטחון. אפשר לסמוך עלינו.

המטה הכללי של צה"ל העמיד לרשותינו את כל האמצעים, כדי שנוציא את המכסימום מסידרת אימונים זו. למדנו להשתמש בכלי-נשק חדישים שנכנסו למערך המבצעי; באמצעי ניוו מודרניים; השכלנו לשיטות לחימה חדשות.

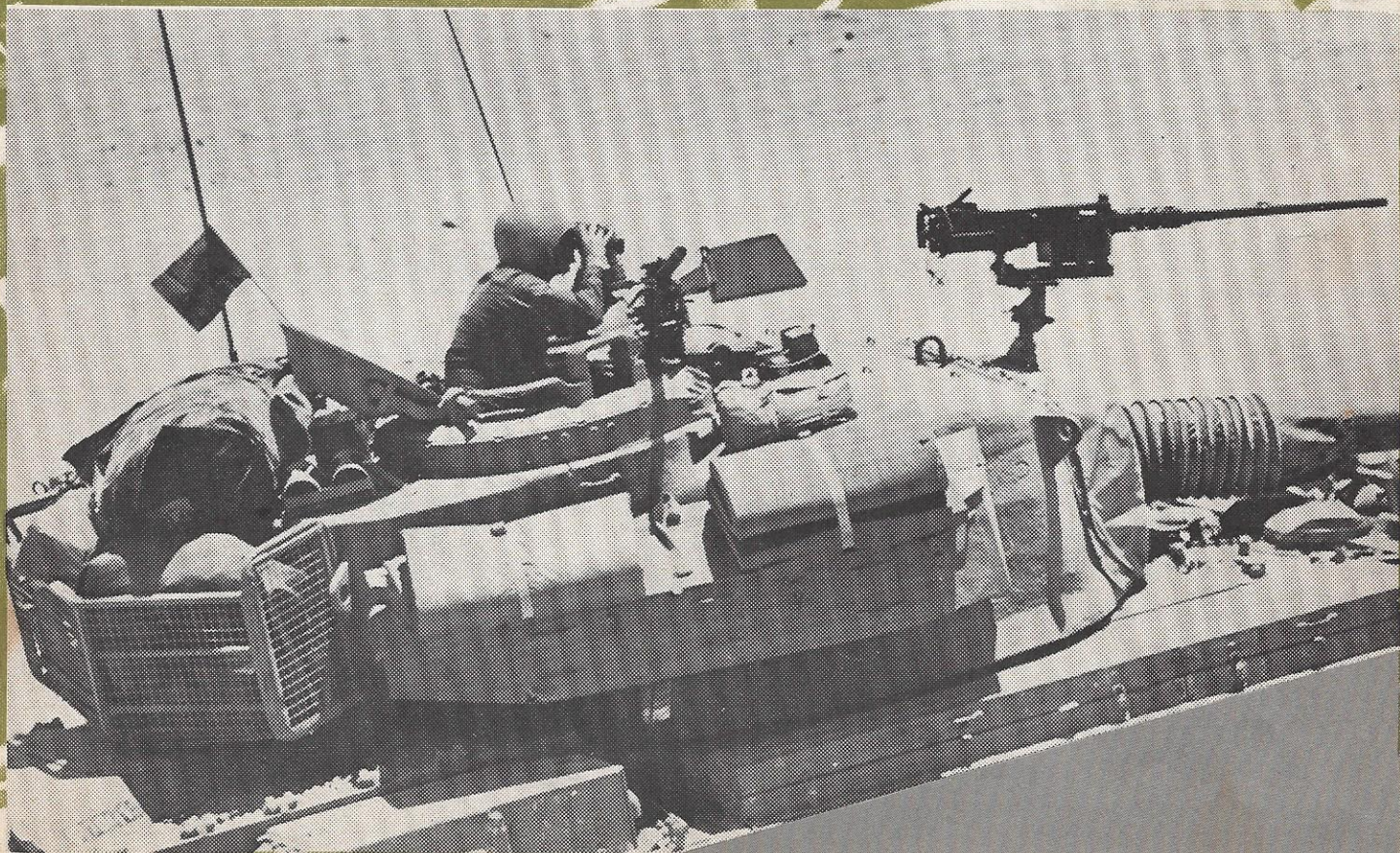
מסידרת אימונים זו יצאה היחידה מחושלת וחזקה יותר. הורדנו מעלינו קילוגרמים של "שומן", שבלטו מן המתנים קדימה... הסרנו מעלינו "חלודה" שדבקה בנו במרוצת השנים שחלפו. יצאנו משלוות התעסוקה המבצעית. עסקנו, בעיקר, בגיבוש היחידות למלחמה.

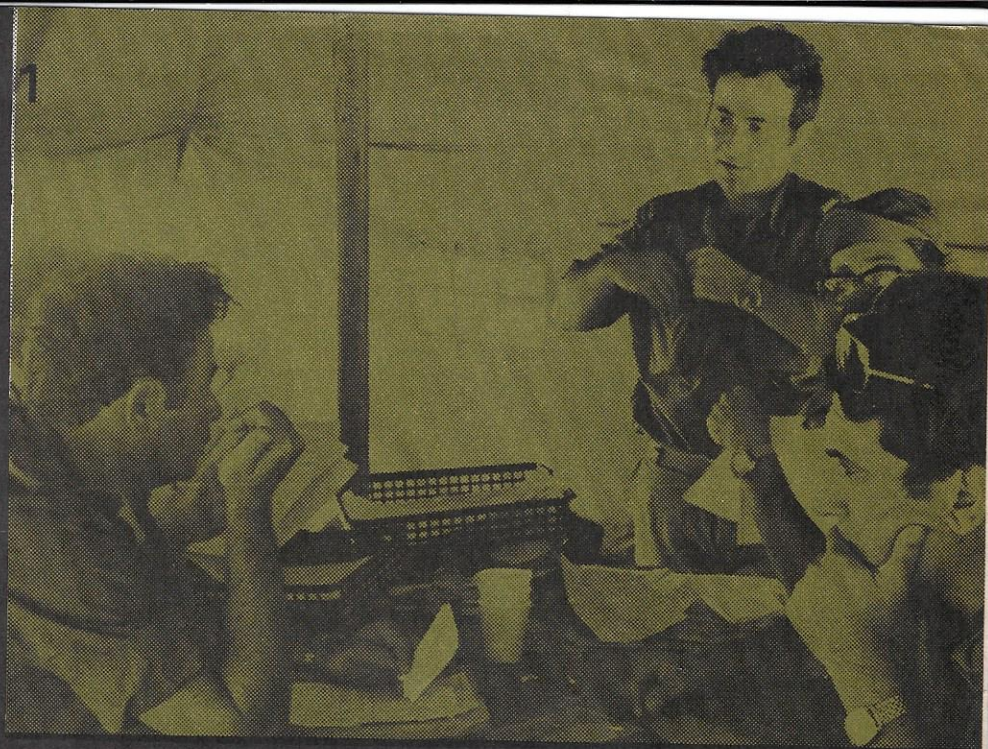
מאז מלחמת יום-הכיפורים אין צה"ל שוקט על שמריו. אל המחסנים שבעורף מוסיף לזרום ציוד חדש. היחידה גדלה, התעצמה, הוצערה ובנתה את תדמיתה במסגרת העוצבה, ביחידה מובילה.

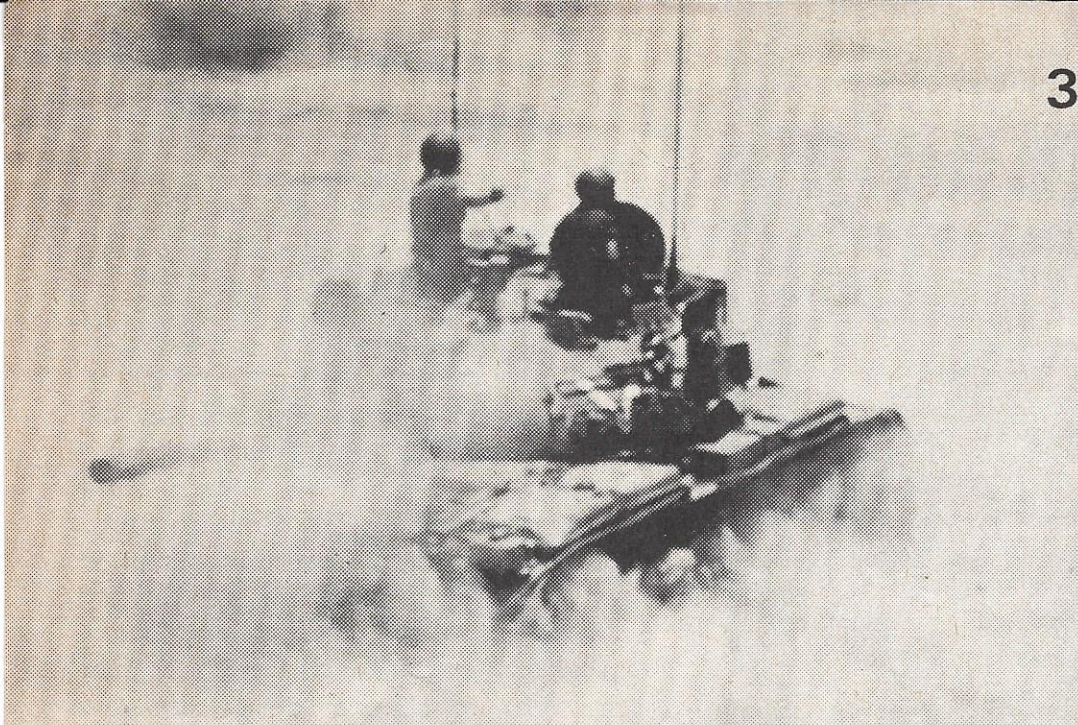
אני רוצה לברך את הלוחמים הצעירים החדשים שנקלטו ביחידה: "ברוכים הבאים". לכם אומר: "אתם רשאים להיות גאים כי הגעתם ליחידה בעלת שם, מסורת ועבר מפוארים".

לכם, החיילים והמפקדים - אני גאה במאמצים וה"איכפתיות", שהפגנתם במרוצת תקופת האימונים. על-כך תודתי האישית שלוחה לכם.

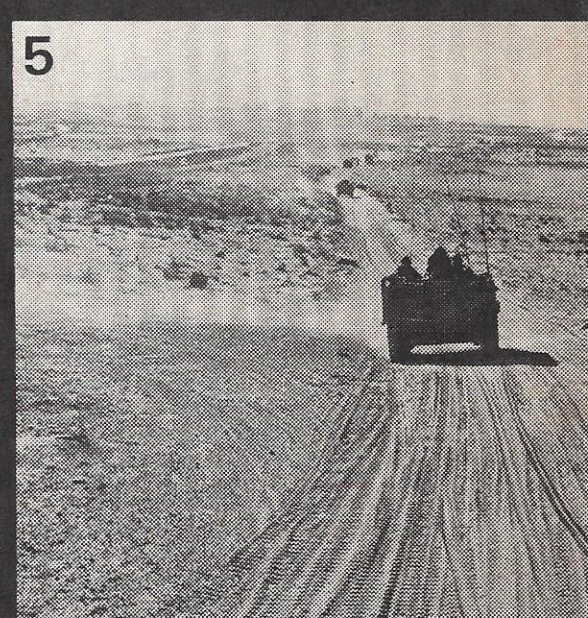
בברכת לוחמים חמה
מפקד העוצבה.

1. ישיבת מטה. קצין השלישות מנהל, כרגיל, את הענינים, כשהוא שולף את הנתונים מכיסיו, כמו מארכיון נייד.
2. היחידה של "ניקלי" מפורסמת בכושרה הקרבי המעולה ובהפעלת הרכב הקרבי המשוריין. אין פלא, איפוא, שהחבר'ה השתלבו במהירות גם בהפעלת כלי הנשק החדר שים, שנכנסו למערך המבצעי של צה"ל. תוך הסתערות מן הנגמשי"ם – לא עמדה שום מטרת דמות בפניהם.
3. הטנקים שועטים. מרימים ענני אבק. דרוכים אלי קרב. זוהי יחידתו של מיכה. הערת המדריכים בסיכום התרגיל המשימתי היתה: "זוהי יחידה שאיננה מבישת את ה'פירמה'. יחידה שהפנינה יכולת נבונה, בין היתר, בזכות ההתייחסות הרצינית לאימונים".
4. יחידתו של מאיר הוכיחה כי "לא רק על הרק"ם יילחם החייל". על האויב שהסתתר במחפוריו הסתערו חיילי היחידה בתנועת ח"יר הלכה למעשה: תנועה חשאית בהסתר הלילה, פיצוח גדירות, הסתערות רגלית ולחימה בתוך התעלות.
5. הסיירים תמיד ראו את האופק מן המרחק. גם כאשר החליפו את ריכבם הגולגלי "הרד" ברכב שרשראות כבד – נשארו אכסכלוסיביים בתנועתם, נאמנים ליעודם: "הענינים והאוזנים של העוצבה".
6. העדר... ... המשוריין

ביום 1 בספטמבר, 1975, פיקד סמל אברהם פישמן מגדוד "ניקי" על חוליה, שמתפקידה היה לחסום ציר אפשרי לתנועת מחבלים, אשר ביצעו חדירה לשיטחנו באיזור כפר גלעדי.

עם אור ראשון הבחין אברהם פישמן בחוליה בת שלושה אנשים, שנעה לעבר כפר גלעדי. פישמן החליט לצמצם את הטווח בין אנשיו ובין חולית המחבלים והתמקם במקום שבו, להערכתו, התכוונה חולית המחבלים לחצות את הכביש.

מטווח של כ-30 מטרים קרא פישמן לעבר החוליה להזדהות ואז נפתחה עליו אש. כאשר הוא פצוע בשתי רגליו הצליח פישמן לתפוס עמדה, לפתוח באש על האויב ולהרוג שני מחבלים. המחבל השלישי הסגיר עצמו לידי כוחותינו.

עם סיום הקרב פונה פישמן לבית החולים. במעשיו אלה גילה פישמן אומץ לב וקור רוח ומנע מחולית המחבלים אפשרות לבצע פיגועים. הוא זכה לציון לשבח מידי אלוף הפיקוד.

בשעה עוברת התקופה, מחתימים את הפנקס והולכים הביתה. עכשיו יש לי הרגשה שקוראים לי מפני שבאמת צריכים אותי. זוהי באמת הרגשה טובה. "עלא-כיפק". בכנות."

★ ★ ★

בתום תקופת האימון המילואים ביקשו החבר'ה להישאר ביחידה אחת. "התרגלנו זה לזה, כאילו שרתנו כולנו ביחד שנים רבות".

"זה היה אמנם מרגש לשמוע זאת, אבל לא יהיה 'פייר' – השיב המפקד וקבע: "חלק לכאן וחלק לכאן", והוסיף: "עוד חבר'ה כאלו יגיעו ליחידות בעקבותיהם".

המוסבים

בעבר קראו להם "ג'ובניקים" את שרותם הסדיר, את ימי המילואים, ואפילו את המלחמה הם עשו במשרדים, במטבח, בשק"ם ובמחסני האספקה. חבר'ה טובים, בעלי כושר גופני סביר ואפילו מעולה.

עתה הם עושים את צעדיהם הראשונים כחיי לי חרמ"ש מנוגמשים. חיילים מן השורה בגדר דים, צעירים. נמרצים. שאפתנים וגאים.

את האימונים, השנה, הם לא עשו עמנו. הם פשוט הקדימו אותנו ומילאו את מיכסת השרות באימונים מפרכים ב"בית-הספר לחיילים קרביים", בלימוד יסודי של תפעול כלי הנשק ואחר-כך בקפיצה מנגמ"שים לעבר יעדים מחופרים ומבוצרים. בתקופת אימון זו – כיתתו רגליהם, כשהם מלווים בלהקות ברחשים, בשבילי עפר זרועים חלקי אבני-בזלת. על רכסי "ג'אבלים". תקפו בתים נטושים, או בעצם מה שנשאר מהם: מוצבים מבוצרים. בתקופה זו "דפקו" בכלי ירי שונים... יותר מאשר בכל שנות שרותם בסדיר ובמילואים ביחד.

★ ★ ★

מאז מלחמת יום הכיפורים הלך צה"ל והתעצם. המסגרות התרחבו. נוספו כלים חדשים למערכת. נוספו יחידות. צה"ל נזקק ליותר אנשי שים. מאין יבואו?

התשובה לכך נמצאה בין היתר, בקרב צבור אנשי המילואים, אשר עד מלחמת יום הכיפורים עסקו במסגרת שירותם הצבאי בתפקידי שירותים – ונמצאו כשרים וכשירים לכל דבר לשירות ביחידות שדה.

צה"ל זקוק לכל אותם המקצועות בהם עסקו האנשים האלה עד כה. אם זאת, לנוכח המצב הצבאי שנוצר באזורנו, בעקבות מלחמת יום הכיפורים, האפשרות התלויה ועומדת של חידוש המלחמה בכל עת, כאשר עלולים לעמוד מולינו כל צבאות ערב – הוענקה עדיפות ראשונה למיון מהדש של אנשי מילואים ביחידות השירותים והפנה את הכשירים והמתאימים לשירות ביחידות השדה. אם כי היו כאלה שלא התלהבו בוודאי לשנות את מקצועם הצבאי, הרי מדברי רבים השתמעה שביעות רצון, כפי שבאה לידי בטוי בדברי אחד מהם שאמר:

"עד עכשיו היתה לי הרגשה שקוראים לי למילואים רק מפני שהבנ'אדם צריך ללכת. היתה לי הרגשה שאני עושה מילואים בשביל להעביר את הזמן: מגרף, מטאטא, עוזר בשק"ם, שומר